

तस्या व्याध्याद्याभिभवो न भवेत् । अतएव नारदः
 “व्याधिता सन्मना व्यया राजकर्मपरायणा । आस-
 न्निता चेद्भागच्छेददशला वडवा स्रुता” इति । पारदार्य
 प्रसङ्गात् कन्यायामपि दण्डमाह याज्ञवल्क्यः “अल-
 ङ्कृतां हरन् कन्यासुत्तमं त्वन्यायाऽधमम् । दण्डं
 दद्यात् सवर्णांस्तु प्रतिकोस्ये बधः स्रुतः” इति । अल-
 ङ्कृतां विधाहाभिमुखीं तां सवर्णां कन्यामपहरन् उत्तम
 साहसं दण्डनीयः । तदनभिमुखीं हरन् प्रथमसाह-
 समम् । उत्कृष्टवर्णजातां हरतः क्षत्रियादेर्वध इत्यर्थः ।
 आनुलोम्येन सकामाहरणे न दण्डस्तथा च स
 एव “सकामास्त्रहोमास्तु न दोषस्त्वन्यथा दमः” इति ।
 कन्यादूषणे दण्डमाह स एव “दूषणे तु करच्छेद उत्त-
 मायां बधः स्रुतः । शतं स्त्रीदूषणे दद्यात् हे तु मिथ्या-
 भिगंसने” इति । “पशुन् गच्छन् शतं दाप्यो हीनां
 स्त्रीङ्गाञ्च मध्यमम्” इति । यदाकामां कन्याञ्चक्षता-
 दिना प्रसङ्गाद् दूषयति तदा करच्छेदः । यदा तु अङ्गुलि
 प्रक्षेपेण तामेव योनिजतां कुर्वन् दूषयति तदा विगेष-
 माह मनुः “अभिषङ्ग तु यः कन्यां कुर्व्यादप्येष
 मानवः । तस्याशु कृत्ये अङ्गुल्यौ दण्डञ्चाहति षट्
 शतम्” इति । सकामदूषणेऽप्याह स एव “सकामां
 दूषयन् कन्यां नाङ्गुलिच्छेदमहति । द्विशतं तु दमं
 दाप्यः प्रसङ्गविनिष्टतये” इति । यदा कन्या विदग्धा
 वा कन्यां दूषयति तदाप्याह स एव “कन्यैव कन्यां
 वा कुर्व्यात्तस्यास्तु द्विशतो दमः । या तु कन्यां प्रकृत्यात्
 स्त्री सा सद्यो मौण्ड्यमहति । अङ्गुल्योरेव वा छेदः
 खरेणोद्दहनतथा” इति कुर्व्यात् योनिजतवतीमिति
 शेषः । यदा पुनरुत्कृष्टजातीयां कन्यां सकामासकामां
 वाभिगच्छति तदा हीनस्य क्षत्रियादेर्वधः । यदा सकामां
 सवर्णांभिगच्छति तदा शुल्कं गोमिथुनं तत्प्रतिवे
 दद्यात् । अनिच्छति तस्मिन् दण्डरूपेण राजे दद्यात् ।
 सवर्णांसकामाङ्गच्छतो बध एव । तदाह मनुः “उत्तमां
 सवमानस्तु जघन्योबधमहति । शुल्कं दद्यात् सेवमानः
 प्रमांसिच्छेत् पिता यदि । योऽकामां दूषयेत् कन्यां स सद्यो
 बधमहति । सकामां दूषयंस्तुल्यो न बधं प्राप्नुयात्तरः”
 इति । चाण्डाल्यादिगमने दण्डमाह याज्ञवल्क्यः
 “अन्याभिगमने त्वङ्गुं कुर्वणेन प्रवासयेत् । मूढस्तथान्य
 एव स्वादन्यस्त्रायांगमे बधः” इति । अन्या चा-
 ण्डाली तद्गमने त्वैवर्षिकान् प्रायश्चित्तानभिमुखान्

“सहस्रं त्वन्यजस्त्रियमिति” मनुवचनानुसारेण पणस-
 हस्रं दण्डयित्वा कुत्सितवर्णेन भगाकारेणाङ्गयित्वा
 खराद्वास्त्रिवांसयेत् । मूढः पुनश्चाण्डालीङ्गच्छंश्चण्डाल
 एव । अङ्गु एवेति माधवीये पाठः । चाण्डालस्य ढट्-
 कृष्टजातिस्त्यभिगमने बध एवेत्यर्थः । योनिव्यतिरिक्त
 स्थले गच्छतो दण्डमाह स एव “अयोनी गच्छतो
 योषां पुरुषं वाऽभिमेहतः । चतुर्विंशतिको दण्डस्तथा
 प्रव्रजितागमे” इति । यस्तु योषां सुखाटावभिगच्छति
 पुरुषं वाभिमुखं मेहति तथा प्रव्रजितां वा गच्छति
 अथौ चतुर्विंशतिपणा दण्डनीय इत्यर्थः । स्त्रीकृते
 संयहणे दण्डमाह दृष्टस्यतिः “दृष्टमागत्य या नारी
 प्रकोस्य स्पर्शनादिना । कामयेत् तत्र सा दशला नर-
 स्याद्धेदमः स्रुत” इति वचसा स्त्रियं प्रकोस्य गच्छतः
 पुरुषस्य यो दण्डस्तद्वं दण्डा” ।

स्त्रीसभ न० स्त्रीणां सभा लीवत्वम् । स्त्रीसमाजे ।

स्त्रीसेवा स्त्री इत० । स्त्रीसम्भोगे व्यवयमधर्मेण नारीसेवने
 स्त्रीस्वभाव पु० स्त्रिया इव स्वभावो यस्य । १ अन्तःपुररत्नके
 सङ्गुके शब्दमा० इत० । २ स्त्रीणां शीले च । स्त्रीपु-
 धमशब्दे दृश्यम् ।

स्त्रीष न० स्त्रिया इदम् अण् नञ् । १ स्त्रीस्वभावे “स्त्रीषेन
 नीता विकृतिं लक्षिन्ना” भट्टः । २ स्त्रीविषये स्त्रिया
 अपत्यं स्त्रीणां समूहो वा अण् । ३ स्त्र्यपत्ये स्त्री-
 समूहे न० ।

स्थ त्रि० स्था-क । १ स्थितिशीले प्रायेण उत्तरपटस्थित एवायं
 प्रयुज्यते यथा पटस्थः सार्गस्थः । २ स्थले पु० शब्दर० ।

स्थग संवरणे भ्वा० पर० सक० सेट् घटा० सिचि न टडिः ।
 स्थगति अस्थगीत् । अथोपदेशत्वमस्य चिन्त्यसूत्रम् ।

स्थग त्रि० स्थग-अच् । घृत्तं शब्दर० ।

स्थगन न० स्थग-ल्युट् । आच्छादने हेमच० ।

स्थगित त्रि० स्थग-क्त । १ आहृते २ तिरोहिते हेमच० ।

स्थगी स्त्री स्थग्यतेऽनया घञर्थे क गौरा० ङीष् । तासूच-
 पात्ने करङ्गे हेमच० ।

स्थगु न० स्थग-उन् । गङ्गो (कुञ्ज) “तदेव स्थगु यद्दीर्घं रथ-
 घोषनिवायतम् । लब्धार्थां च प्रतीता च लेपविध्यानि-
 ते स्थगु” रासा० बा० ९ अ० ।

स्थगिण्डल न० स्थल-इञ्च लुक् लस्य ङः । १ चत्वरे चतुर्थ्यध-
 नतिभूत्ये समीकृते प्रदेशे अमरः । “निघेदुधी स्थगिण्डल
 एव केवले” कुमारः । २ यज्ञार्थं परिष्कृतस्थाने शब्दर०